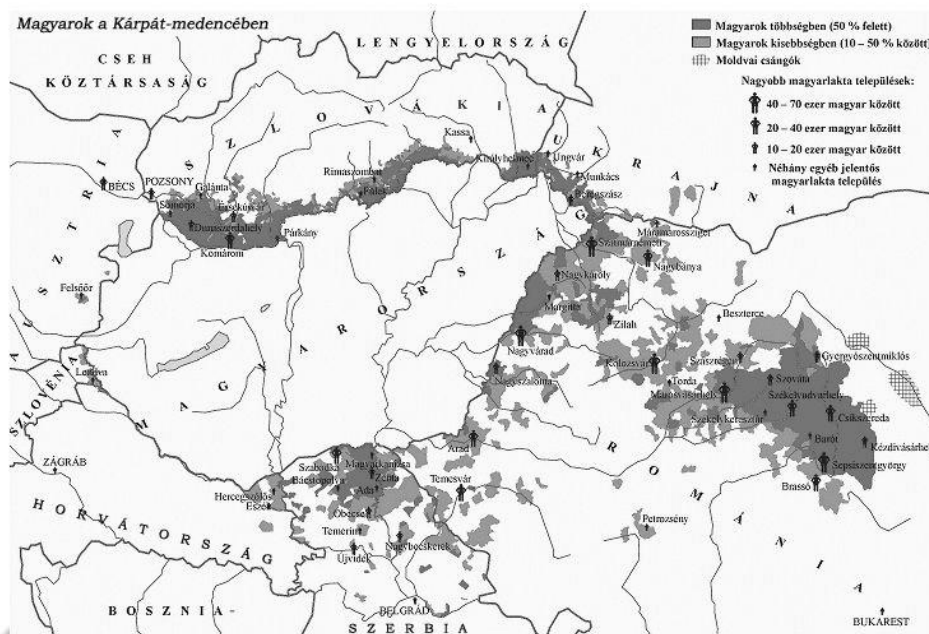

ORSZÁGGYÜLÉS HIVATALA
KÜLÜGYI IGAZGATÓSÁG

NEMZETPOLITIKAI TÜKÖR

Készítette:
Lenkei Judit
Márky Zoltán
Szabó Ádám
Vass-Prékopa Angéla

Szerkesztő:
Márky Zoltán

Kiadó:
Dr. Sárdi Péter

2013. október 28.

II. évfolyam 27. szám

TARTALOM

HÍREK	3
<u>Október 23-i megemlékezések</u>	3
A külhoni magyar közösségek '56-os megemlékezései	
<u>Nemzeti összetartozás bizottsága</u>	6
Az erdélyi magyarság érdekeit képviselte Bukarestben a Nemzeti összetartozás bizottságának küldöttsége	
A Nemzeti összetartozás bizottsága 2013. október 21-i ülésének beszámolója	
<u>Nemzetpolitika az Országgyűlésben</u>	10
<u>Erdély</u>	14
<u>Felvidék</u>	14
Nem nyugszanak a kedélyek Rozsnyón	
<u>Délvidék</u>	14
A szerb parlament elnöke szerint nem politikai okból lopták el a szabadkai szobrot	
A vajdasági magyarok regisztrálnak a leginkább a jövő évi választásokra	
<u>Kárpátalja</u>	15
20 éves a beregszászi magyar színház	
<u>Muravidék</u>	16
Sürgős ülést tartott a Nemzetiségi Bizottság	
A HÉT TÉMÁJA	18
A Székelyek Nagy Menetelése	
KITEKINTŐ A KÖVETKEZŐ KÉT HÉTRE	26

HÍREK

Október 23-i megemlékezések

A külhoni magyar közösségek '56-os megemlékezései

Erdély

Sepsiszentgyörgyön *Répás Zsuzsanna*, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkára mondott beszédet az 1956-os forradalom évfordulója alkalmából. Rámutatott, hogy „a bátorságra, a kiállásra, a szabadságvágyra emlékezünk október 23-án, amikor egy nemzet mondta: elég volt”. Szerinte nem félelemmel, de boldog megkönnyebbüléssel mentek szembe a tankokkal a pesti srácok, mert semmi nem drágább, mint visszanyert emberi méltóságunk. Hangsúlyozta, az 1956-os események idején a külhoni magyarság együtt érzett és együtt is cselekedett az anyaországiakkal, ami ma is követendő összefogást jelentett. *Markó Attila*, az RMDSZ parlamenti képviselője elmondta, az elmúlt három század mindegyikében zajlott egy-egy magyar szabadságharc, rendre mindet leverték, de egyet nem tudtak elfojtani: a szabadság vágyát. Szerinte ma újra szabadságharcot kell vívnunk, ezúttal nem fegyverrel, hanem magyarul kiejtett szavainkkal a jogtiprás, az igazságtalanság ellen. Leszögezte, hogy a „szabadság ma: szabadon rendelkezni azzal, ami életünk része, és ez az autonómia”.

Csíkszeredában a Gloria Victis-emlékműnél gyűltek össze a megemlékezők, hogy kifejezzék kegyeletüket az 1956-os események hősei és mártírjai emléke előtt. A világi és egyházi előljárók mellett az ünnepségen részt vett *Hidvéghi Balázs*, az Országgyűlés Nemzeti összetartozás bizottságának alelnöke és *Sógor Csaba* EP-képviselő.

Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke Bihar megyében az 56-os érmihályfalvi csoport emlékművét koszorúzta meg, az EMNT és az EMNP pedig Nagyváradon emlékezett meg a forradalomról.

Felvidék

Dunaszerdahelyen a diktatúrák áldozatainak emlékművénél számos felvidéki magyar szervezet helyezte el koszorúit. *Bárdos Gyula*, a Csemadok elnöke ünnepi beszédében hangsúlyozta: „1956 velünk élő történelem, amelynek az a hagyatéka, hogy az igazáért küzdő embert megalázzhatják, meghurcolhatják, de nem törhetik meg, mert a szabadságvágy nem póz, hanem a lélek állapota”. A kulturális szervezet vezetője felidézte 1956 őszének eseményeit, majd emlékeztetett az Európai Parlament által 2006-ban, az 1956-os forradalom 50. évfordulóján elfogadott állásfoglalásra, amely szerint „a magyar forradalom a megosztott Európa történelmi egyesítésére tett kísérlet volt, és mint ilyen, közös európai örökségünk sarokköve marad”. A forradalmat követő megtorlást a felvidéki magyarok kitelepítésével párhuzamba állítva „mérhetetlen igazságtalanságnak” nevezte, ám hozzátette, hogy „megtanultuk, nem lehet megtörni az embert, ha él benne a szabadságvágy – nekünk pedig szabad a lelkünk és soha nem adjuk fel szabadságvágyunkat”. *Berényi József*, az MKP elnöke a megemlékezést

követően elmondta, hogy „a szabadság szeretete volt '56 üzenete, mert 1956 után újra jó volt magyarnak lenni Európában, újra büszke lehetett minden magyar az akkori Csehszlovákiában is, és a kitelepítések nemzedékének ez nagy elégtétel volt”.

Kassán *Martonyi János* külügyminiszter beszélt a forradalom jelentőségéről Magyarország főkonzulátusának rendezvényén. A magyar diplomácia első embere hangsúlyozta: „a szabadság csodáját az érti igazán, aki a zsarnokság élményét is átélte, érezte a félelmet, a gyűlöletet, megélte a kötelező tapsot és a hazugságot”. Szerinte 1956. október 23-a egyedülállót adott a nemzetnek és az emberiségnek. Az akkor élők, a forradalom résztvevői visszaadták a nemzet becsületét, tekintélyét az egész világ előtt – fogalmazott Martonyi.

Délvidék

A vajdasági központi megemlékezést Palicson rendezték, ahol a helyi magyar érdekképviselet és közélet szereplői, valamint Magyarország Szabadkai Főkonzulátusának képviselői helyezték el az emlékezés virágait az 1956-os forradalom emlékére 2006-ban felavatott emlékmű előtt. *Pásztor István*, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke beszédében kifejtette, október 23-a minden évben ugyanazt az üzenetet hordozza, de az aktuális események tükrében máshol van a súlypont. A politikus elmondta, számára „a súlypont ebből a perspektívából a szabadság összetartó erejéről szól, arról, hogy a szabadságvágy, hogy tud egybekovácsolni; mit lehet, és mit kell tenni annak érdekében, hogy ez megmaradjon (...) és lendületben maradjon”. A megemlékezés az este folyamán a szabadkai Jadran színpadon a Szikrák című előadással folytatódott. Az 1956-os forradalom emlékére Magyarország Belgrádi Nagykövetségén ünnepi fogadást tartottak.

Kárpátalja

A beregszászi II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolán került sor a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség (KMKSZ) központi megemlékezésére. Az eseményen részt vett többek között *Gulyás Gergely*, a Fidesz országgyűlési képviselője, *Kovács Miklós*, a KMKSZ elnöke, *Brenzovics László* és *Gulácsy Géza*, a KMKSZ alelnökei, *Orosz Ildikó*, a Kárpátaljai Magyar Pedagógusszövetség és a Rákóczi Főiskola elnöke, valamint a magyar diplomácia és kormányzat több képviselője.

Gulyás Gergely ünnepi beszédében rámutatott, hogy „nincsenek erős közösségek közös múltunk ismerete és tisztelete nélkül”. Úgy fogalmazott, hogy a nemzeti ünnep mindannyiunk számára alkalom arra, hogy olyan eseményre emlékezzünk, melyre mindannyian joggal vagyunk büszkék, mely a magyar nemzet valamennyi tagja számára ünnep. Szerinte 1956 a nemzeti összetartozás ünnepe is: „az itt élő magyarok is reménykedtek a reménykedőkkel, csüggedtek a csüggedőkkel és talán egy rövid időre még a csodában is hihettek, látva, hogy a megszálló tankok, páncélautók tömkelegét ócskavasként szállították vissza a Szovjetunióba”.

Kovács Miklós, a KMKSZ első embere beszédében emlékeztetett: „mi magyarok 1956-ban azzal erősítettük meg európai civilizációs identitásunkat, hogy készek voltunk áldozatot hozni annak legalapvetőbb értékéért, a szabadságért”. A politikus rámutatott, hogy „nekünk, kárpátaljai magyaroknak is választani kell identitást, vagy annak alapján, amit ezeréves

történetünk diktál, vagy úgy, hogy követjük az itteni uralkodó divatot, alkalmazkodunk ahhoz, hogy a közvetlen, póre, primitív haszonelvűség átvételével próbálunk túlélni és boldogulni”. Szerinte azonban ez utóbbi haszonelvűség az oka a legmélyebb nyomornak, amelyet a közösség elszenved. Kifejtette, hogy a KMKSZ nemzeti szervezet, melynek feladata hitet, tanúságot tenni a nemzethez való tartozás mellett. Kovács Miklós rámutatott, nem ugyanaz a Tiszamelléki járás kialakítását követelni az ukrán „maffiahatalomtól”, mint Molotov-koktél dobni 1956-ban egy szovjet tankra, ám e tettek jellege mégiscsak azonos: „kell hozzá bátorság, kell hozzá elszántság, hogy az elvont értékeket a gyakorlatban is komolyan vegyük”.

Horvátország

A Horvátországi Magyarok Demokratikus Közössége (HMDK) kopácsi alapszervezete rövid műsorral emlékezett meg az 1956-os forradalom évfordulójáról. A megemlékezőket a helyi szervezet elnöke köszöntötte, majd *Motorcza Gyula* budapesti író, világutazó tartott előadást az 1956-os eseményekről. A megemlékezést a Kopácsi Alkalmi Zenekar produkciója tette ünnepélyesebbé.

Nyugati magyarság

A nyugati magyar közösségek is megemlékeztek 1956-ról. Számos rendezvényen részt vettek a magyar állam képviselői is. *Áder János* köztársasági elnök Torontóba látogatott, hogy a helyi Budapest Parkban megkoszorúzza az '56-os forradalom emlékművét. Az államfő megtekintette az újból megnyitott torontói magyar főkonzulátus leendő irodáját, és csoportos állampolgári eskütételen is részt vett, valamint ünnepi beszédet mondott az Árpád-házi Szent Erzsébet Magyar Katolikus Templomban. Hoppál Péter (Fidesz), az Országgyűlés Magyar-Kanadai Baráti Tagozatának elnöke, a Nemzeti összetartozás bizottságának tagja is Kanadában vett részt a helyi magyar szervezetek ünnepi rendezvényein. Október 23-án az Ontariói parlament épülete előtt, majd a torontói Városháza előtt tartott ünnepélyes zászlófelvonáson mondott beszédet, majd a Budapest Parkban tartott ünnepségen helyezte el a megemlékezés virágait az 1956-os emlékműnél. Ezt követően állampolgári eskütételen vett részt a Katolikus templomban. Október 25-én Edmontonba látogatott, ahol a Magyar Házban tartott ünnepi rendezvényen köszöntötte a helyi magyar közösséget, egy nappal később pedig a Niagara Falls-i Árpád Hallban tartott ünnepségen mondott beszédet.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a melbourne-i megemlékezésre látogatott el. Az 1956-os forradalom és szabadságharc tiszteletére rendezett események mellett szintén részt vett állampolgársági eskütételen, illetve konzuli irodát nyitott meg Melbourne-ben. A politikus megkoszorúzza a magyar hősök emlékművét Ausztrália legnagyobb magyar közösségi épületében, a Wantirnai Magyar Központban, és részt vett a forradalom évfordulója alkalmából szervezett hagyományos gyertyafényes megemlékezésen. Az ausztriai magyar egyesületek és szervezetek több ünnepi megemlékezést és rendhagyó irodalmi esteket is rendeztek az 1956-os forradalom tiszteletére. Magyarország Bécsi Nagykövetségén ünnepi fogadást tartottak. Alsóőrön sor került a hagyományos irodalmi és történelmi megemlékezésre. A Collegium Pazmaneumban az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetségével közös ünnepséget

szerveztek, amelyet megelőzően szentmisét tartottak a hősi halottakért és a magyar nemzetért. A Collegium Hungaricumban az Ausztriai Magyar Szervezetek Kerekasztala és tagegyesületeik emlékeztek: ünnepi beszédet mondott *Szalay-Bobrovniczky Vince* nagykövet és *M. Kiss Sándor* történész. A német központi megemlékezést Münchenben tartották, *Wittner Mária*, a Fidesz országgyűlési képviselője részvételével. Emellett több helyszínen, például Hannoverben, Stuttgartban, Frankfurtban és Lipcsében is összegyűlt a helyi magyarság a forradalom hősei előtti tisztelgésre.

Nemzeti összetartozás bizottsága

Az erdélyi magyarság érdekeit képviselte Bukarestben a Nemzeti összetartozás bizottságának küldöttsége

A Nemzeti összetartozás bizottsága (NÖB) és a román parlament partnerbizottságai elnökségi szintű tárgyalására október 24-én került sor Bukarestben. A találkozón a magyar parlamenti bizottságot *Potápi Árpád János* elnök és *Hidvéghi Balázs* alelnök képviselte. A román szenátus részéről *Bíró Rozália*, az Emberi Jogi Bizottság elnöke, *Viorel Badea*, a Határon Túli Románok Bizottság alelnöke, valamint a Képviselőház részéről *Mircea Lubanovici*, a Határon Túli Románok Bizottságának elnöke és *Mircea Dolha* alelnök vett részt.

Potápi Árpád János a találkozót követően a sajtónak elmondta: a külhoni nemzetrészek védelméről folytatott megbeszéléseket a román parlamentben. A területi autonómia kérdése az október 27-ére tervezett Székelyek Nagy Menetelése kapcsán is szóba került. A Nemzeti összetartozás bizottsága támogatja a székelység területi autonómia-törekvéseit – hangsúlyozta.

Kijelentette azt is, hogy román partnerei egyértelműen nem támogatták a területi autonómia kérdését, ugyanakkor ő örömet fejezte ki és óriási előrelépésnek tartja, hogy egyáltalán közbeszéd kérdésévé tudták tenni és hogy a román parlament épületében ez a téma szóba került. Hozzátette: a megbeszélésen az erdélyi magyarság nyelvhasználati jogaiért, a marosvásárhelyi magyar orvosképzés helyzetének rendezéséért, az államosított egyházi javak visszaszolgáltatásáért is szót emeltek és rámutattak, a magyarság számára elfogadhatatlan lenne az a közigazgatási felosztás, amelynek eredményeképpen egyetlen magyar többségű régiója sem lenne Romániának.

A találkozón hangsúlyozták, Magyarország nemcsak az erdélyi magyarok mellett áll ki, hanem más országok külhoni nemzetrészeinek védelmét is támogatja.

Potápi Árpád János beszámolt arról is, hogy a román fél felvetései jórészt a Magyarországon élő románokra vonatkoztak. Az anyanyelvű rádió- és tévéműsor-szerkesztőségek létszámhiányának megoldását, a budapesti ortodox templom építését és a gyulai Saguna szobor felállítását sürgették, valamint méltatták Magyarország kiállítását a határon túli nemzettársak mellett, amelyet elmondása szerint tizenegyesre osztályoznának egy tízes skálán. „Jó érzés az, hogy Bukarestben is úgy látják, mi mindent megteszünk a határon túli magyarságért” – összegezte a bizottsági elnök.

A parlamenti találkozót követően a NÖB elnöke találkozott a bukaresti Ady Endre Líceum igazgatójával, és ellátogatott a *Calvineum* református egyházközségbe.

A bizottság elnöke másnap Nagybányán megbeszélést folytatott a Máramaros megyei magyar közéleti szereplőkkel, ellátogatott a megyei magyarság civil programjait összefogó Teleki Magyar Házba, a helyi magyar liceumba is. Potápi Árpád János találkozott egy nagybányai festőművésszel, majd megbeszélést folytatott Koltón a község vezetőivel és ellátogatott a Teleki-kastélyba.

A Nemzeti összetartozás bizottsága 2013. október 21-i ülésének beszámolója

A bizottság elsőként *Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat* ([T/12415.](#)) általános vitára való alkalmasságáról, illetve az Állami Számvevőszék ([T/12415/2.](#)) és a Költségvetési Tanács kapcsolódó véleményéről ([T/12415/1.](#)) tárgyalt.

A kormány képviselőjében *Haág Tibor*, az NGM főosztályvezetője a jövő évi költségvetés általános prioritásai mellett a nemzetpolitikát érintő fejezeti kezelési előirányzatok összegéről számolt be. Tájékoztatójában többek között elhangzott, hogy a BGA 2014-es költségvetése kiadási főösszeg tekintetében nem változott az előző évihez képest¹, a KIM költségvetésében a nemzetpolitikai tevékenység támogatására 4166,4 millió forintot irányoztak elő, amely a tavalyihoz képest (2013: 3539,4 millió Ft) növekedést jelent. Ebből 350 milliós többlettámogatást kap a beregszászi II. Rákóczi Ferenc Főiskola, illetve 1 milliárd forintot az erdélyi Sapientia Egyetem. Nem változik a Kárpát-medencei Magyar Jogsegély Szolgálat támogatásának mértéke (50 millió Ft), a Határon Átnyúló Kezdeményezések Közép-európai Segítő Szolgálatára viszont 30 milliós csökkentéssel számolhat (70 millió). Az EMMI költségvetésében 668,2 maradt a határon túli oktatási feladatok támogatására fordított összeg, míg a határon túli kulturális feladatok támogatása 57,5 millió. Új előirányzatként jelenik meg a külhonban szolgálatot teljesítő egyházi személyek jövedelempótléka (210 millió), a határon túli egyházi köznevelési intézmények fejlesztésének támogatása (600 millió), valamint a Trianon Múzeum Alapítvány (Várpalotai Trianon Múzeum) támogatása (50 millió). Több tétel változatlan maradt, így az Egyházi épített örökség védelme és egyéb beruházásokra szánt támogatás (1 350 millió) is, azonban az egyházi közösségi célú programok és beruházások támogatása 650-ról 706 millióra emelkedett.

Nagy Ágnes, az ÁSZ képviselője elmondta, hogy az ellenőrzést a meghatározó előirányzatok alapján végezték, ennek során nem volt példa nem megalapozott előirányzatra, majd röviden ismertette az írásban benyújtott véleményük tartalmát.

Szávay István (Jobbik) azon véleményének adott hangot, hogy a kormánypártok által 2010-ben meghirdetett nemzetpolitikai fordulat a jövő évi költségvetésben sem jelenik meg, ugyanakkor örömet fejezte ki, hogy néhány esetben emelkedtek a nemzetpolitikai célú támogatások összegei,

¹ Továbbra is 11 milliárd 572,8 millió Ft áll rendelkezésre.

azonban az előző évhez képest döntően stagnálásról, illetve sajnálatos módon néhány esetben csökkentésről beszélhetünk – mondta. Kifogásolta, hogy annak ellenére, hogy a kormányzati támogatások egységesítését, illetve átláthatóságát ígérték továbbra is 3 tárca fejezeteiben vannak szétosztva a vonatkozó támogatások. Továbbra is „megengedhetetlenül soknak” tartja a BGA működésére előirányzott támogatást, jelezte, hogy ezzel kapcsolatban módosító javaslatot fognak benyújtani. Az oktatási-nevelési támogatások csökkentését érthetetlennek tartja, mivel azok az elmúlt években is kevésnek bizonyultak, továbbá a tavalyi támogatások közel negyede a mai napig sem került kifizetésre. Arról is érdeklődött, hogy a nemzetpolitikai tevékenységre szánt megnövelt támogatási összeg, amelyen belül – indokolatlanul nagy mozgásteret biztosítva – nem szerepelnek kibontott tételek, hogyan értelmezhető, mire fordítható. Üdvözölte a beregszászi főiskola újabb kiemelt támogatását, mellyel a kapcsolatban a jövő évi támogatás indokoltságára volt kíváncsi, valamint a komáromi Selye János Egyetem támogatásának mértékéről érdeklődött, valamint a nemzeti jelentőségű intézményekkel, az egyházi köznevelési intézményekkel és a határon túli magyar oktatási intézményekkel kapcsolatban tett fel kérdéseket. Jelezte, hogy pártja 3 éve javasolja a Trianon Múzeum költségvetési támogatását. Sétrelmezte, hogy csak 5 millió Ft jut a határon túli magyar műemlékekre fordítható támogatásokra, amely „fájóan, bántóan kevés”. Emellett pártja álláspontját ismételte, miszerint sokkal nagyobb figyelmet kellene fordítani, nagyobb összegekkel kellene támogatni a hadisírok felújítását, gondozását.

Potápi Árpád János (Fidesz), a bizottság elnöke örömét fejezte ki, hogy nagyságrendileg a határon túli magyarságra, illetve általában véve a nemzetpolitikára fordított összegek nem változtak, és hogy mindazokat a célokat, amelyeket 2010-től érvényesítenek, a költségvetésben is megjelennek, az intézmények továbbra is megkapják a támogatást, így a létük nem veszélyeztetett. Kifejezetten örül a Sapiaientia Egyetem és a II. Rákóczi Ferenc Főiskola kiemelt támogatásáról, valamint a több sornál tapasztalható növekedésének. Kifogásolja a *Határtalanul!* programra fordított összeget, melynek a szükséges növelése érdekében – a Nemzetpolitikai Államtitkárság egyetértésével – módosító indítványokat fognak megfogalmazni, melyhez a bizottság tagjainak konstruktív hozzáállását, támogatását kérte.

A kérdések egy részére a képviselők nem kaptak választ, a kormány képviselője írásban ígerte a kiegészítéseket. A bizottság általános vitára alkalmasnak tartotta a törvényjavaslatot.

Ezt követően – 2. napirendi pontként – az alapvető jogok biztosának a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak védelmét ellátó helyettesének jelölt *dr. Szalayné dr. Sándor Erzsébet* meghallgatására került sor. A jelölt ismertette életútját, szakmai és tudományos tevékenységét, elképzeléseit.

Szabó Vilmos (MSZP) elmondta, pártja nem ért egyet azzal, ahogy a kormány átszervezte az ombudsmani rendszert, ezért tartózkodni fog a szavazáskor.

Kalmár Ferenc András (KDNP) arról beszélt, hogy az Európa Tanácsban folytatott munkája során kiemelt figyelmet fordít az európai kisebbségek védelmének kérdéskörére, tapasztalata szerint sok EU-s intézményben összemosódik az őshonos nemzeti kisebbségek és az újonnan betelepült kisebbségek fogalma, problémája, és úgy tűnik ez a magyarországi

nemzetiségi törvény esetében is jelen van, amit helyre kellene tenni. Ezzel kapcsolatban kérte a jelölt asszonyt, hogy mondja el meglátásait a témában. A másik felvetése – remélve, hogy pozíciójában majd fogalmazhat meg ajánlásokat e tekintetben is – a határon túli magyar ügyeket érintette. Arról érdeklődött, hogy a már meglévő kisebbségi egyezményeket miként lehetne felhasználni, érvényesíttetni.

Szili Katalin (Független) szerint alapvető érdekünk, hogy magunk is kezdeményezői legyünk annak, hogy proaktív magatartással a kisebbségek helyzetének kérdését az EU-ban folyamatosan felszínen tartsuk. Arról érdeklődött, hogy e tekintetben van-e továbblépési lehetőség az EU jogrendjében. Elmondta továbbá, hogy a hazai nemzetiségekkel történő kooperációra még az előző ciklusban létrehoztak egy parlamenti fórumot, amely formálisan még mindig létezik, de az alapvető célja: a parlamenti képviselő – még ha nem is az általa elgondolt formában – már teljesült.

Szávay István hozzászólásában „elfogadhatatlan destruktivitásnak” minősítette az MSZP hozzáállását személyi kérdésekben. A jelölt életrajzát és karrierútját kedvezőnek értékelte, továbbá üdvözölte, hogy ezúttal nem volt magától értetődő roma származású biztos-helyettes kinevezése. Megjegyezte ugyanakkor, hogy a nemzeti és etnikai kisebbségeket a Jobbik szerint külön kellene kezelni, azok eltérő jellegéből adódóan. Szávay István arról érdeklődött, hogy miként értékeli Kállai Ernő korábbi kijelentését, miszerint a kisebbségi ombudsmani hivatal lényegében megszűnt az átalakítással, továbbá hogy lát-e bármilyen érdemi mozgásteret biztos hivatalában, hogy – mint a téma szakértője – nemzetpolitikai vonatkozású tevékenységet folytathasson; összeegyeztethető-e mindez a biztos munkájával. A képviselő arra is kíváncsi volt, hogy miként értékeli az elmúlt évek kormányzati tevékenységét például a szlovák nyelvtörvény és a szlovákiai magyar kisebbséget hátrányosan érintő jogszabályok vonatkozásában.

Csóti György (Fidesz) is meggyőződésének adott hangot, hogy mint szakmai felkészültsége, illetve empatikus képessége alkalmas jelöltté teszik. Kalmár Ferenc hozzászólásával kapcsolatban megjegyezte, hogy hiábavaló hivatkozni a magyar-román alapszerződés bármely passzusára, mert az gyakorlatilag semmire sem használható, főleg a kollektív jogokra utaló rész, annak ellenére, hogy belevették az ET 1201-es ajánlását, csak hogy a román fél ezt a kollektív jogokra nem vonatkoztatja.

Potápi Árpád János szerint is sikerült megtalálni a megfelelő jelöltet erre a pozícióra.

dr. Szalayné dr. Sándor Erzsébet válaszában elmondta: meggyőződése, hogy másfajta módon kell rendezni az őshonos, illetve az újonnan bevándorló társadalmi közösségek jogi státuszát, ez pedig nem tagállami, hanem európai szintű kérdés. Más a célja a jogi szabályozásnak: az őshonos nemzetiségek esetében a kulturális önkormányzatiság megadása, illetve ahol lehet a területi önkormányzatiság struktúrájának a kialakítása, az újonnan bevándoroltak esetében pedig leginkább az alapvető emberi jogok biztosítása. Az egyes államok által vállalt kötelezettségek és nemzetközi szerződések alkalmasságával kapcsolatban elmondta, hogy sok nemzetközi jogásznak is az a véleménye, hogy egy nemzetközi szerződés annyit ér, amennyit végrehajtanak belőle, ez viszont a szerződő feleken múlik. A szerződő feleknek kell a saját vállalt kötelezettségeiket a szóban forgó közösségek

érdekében maximálisan teljesíteni. Az EU jogrendjére vonatkozó továbblépési lehetőségekkel kapcsolatban úgy véli, hogy a 2009 utáni uniós alapjogi szerződések vagy az Alapjogi Charta magában rejt számos olyan lehetőséget, amelyet a jogalkotók még nem vettek észre. Ennek tudatosítása a hazai nemzetiségek körében az egyik fő feladata lehetne. Ugyan továbblépési lehetőség is volna, de az adott tények és realitások ismeretében – meglátása szerint – „jelenleg azt kellene jobban kihasználni, ami van”. A magyarországi nemzetiségekre vonatkozó jogszabály fejlődési folyamatának nagyon fontos állomásának nevezte a nemzetiségi önkormányzatok jövő évi megjelenését és képviselőt a helyi és az országos döntéshozó fórumokban. Szávay Istvánnak a korábbi biztostól elhangzott kijelentésére vonatkozó kérdésére reagálva elmondta, úgy véli, a „fakard is kard, azzal, ha vágni nem is, ütni lehet, sokszor pedig a felmutatása is elegendő.” Kemény munkával egy ombudsman-helyettes tevékenysége is lehet hasznos – véli. A szlovák nyelvtörvénnyel kapcsolatban elmondta, hogy számára felfoghatatlan, nem értelmezhető, hogy egy olyan társadalomban, ahol ilyen nagyszámú őshonos kisebbség él, ilyen restriktív intézkedést hozzanak.

A bizottság egyhangúlag² támogatta a jelöltet.

Az Egyebek napirendi pontnál *Kőszegi Zoltán* (Fidesz) arról érdeklődött, hogy a Szlovákiai Kisebbségi Kerekasztal felhívásával foglalkozik-e majd a bizottság, illetve hogy a cserkészszövetséget még az idén hívják meg a bizottságba.

Nemzetpolitika az Országgyűlésben

Pálffy István (KDNP) napirend előtti felszólalása a 2013. október 22-i ülésnapon: „**A Székelyek Nagy Menetelése**” címmel.

A képviselő beszámolt a 2013. október 27-ére szervezett székely kezdeményezésről, melynek célja, hogy kialakítsák minden idők leghosszabb menetelő oszlopát, amellyel a székelyföldi autonómia érdekében demonstrálnak. Elmondta: a Székely Nemzeti Tanács által rendezett eseménnyel fel kívánják hívni a figyelmet arra, hogy a román kormány szüntesse meg a székelyekkel szemben ellenséges, a nemzetközi kötelezettségvállalásokat sértő intézkedéseit. A megmozdulás egyértelmű jelzés a román kormánynak, továbbá az uniós adminisztrációnak és az Európa Tanácsnak, „hogy a székely nép szabadságot és önrendelkezést akar, autonómiát, amely egyszerre szolgálja a románság és a magyarság külön érdekeit, és amely egyszerre teremti meg a békés egymás mellett élés és együttélés feltételeit is a román államon és az Európai Unión belül” – mondta a képviselő. Kiemelte, hogy a Nemzeti összetartozás bizottsága támogatta a székelyek nagy menetelését, ennek szellemében és a KDNP frakció nevében kérte, hogy minél többen támogassák a székely autonómia-törekvéseket.

Rétvári Bence, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium parlamenti államtitkára kijelentette, a magyar kormány azt tartaná igazságosnak, hogy azok az önrendelkezési jogok, amelyek járnak a Svédországban, az Ausztriában, a Spanyolországban vagy a Belgiumban élő kisebbségeknek,

² Szabó Vilmos korábban ugyan jelezte, hogy tartózkodni fog, de a szavazás időpontjában már nem volt jelen. Szávay István nem kívánt részt venni a szavazáson.

járjanak azoknak is, akik magyarként élnek kisebbségben Európában. A legnagyobb ilyen magyar nemzeti közösség a székelység – tette hozzá. Kiemelte: fontos a székely autonómia-törekvés támogatása. Véleménye szerint Romániának jogi kötelessége lenne az autonómia biztosítása, a megyék felszabdalása és román többségű megyékhez csatolása pedig sérti a nemzetközi jogi kötelezettségeket is.

Szávay István (Jobbik) napirend előtti felszólalása a 2013. október 22-i ülésnapon „**Kárpátaljai életképek**” címmel.

A képviselő beszámolt a Jobbik 2013. október 16-án megtartott beregszászi kihelyezett elnökségi üléséről. Elmondta, bár folyamatosan kapcsolatot tartanak minden elszakított régió magyar lakosságával, azonban az ülésen lehetőség nyílt arra, hogy a frakció elnöksége is közvetlenül szembesüljön a kárpátaljai magyar közösség gondjaival. Hozzátette: a látogatás során szimbolikus lépésekre is sor került: koszorút helyeztek el a vereckei emlékműnél és fejet hajtottak a szolyvai munkatábor emlékművének. A politikus elmondta, hogy az ülésen számos véleményt, panaszt és javaslatot meghallgattak a magyar közösség politikai, vallási és kulturális életének képviselőitől. Hangsúlyozta: a Jobbik továbbra is javasolja a kárpátaljai Bethlen Gábor Gimnázium nemzeti jelentőségű intézményé nyilvánítását.

Felszólalásában kiemelte, a Jobbik nem kívánja meggátolni az ukrán uniós csatlakozást, de Magyarországnak komoly lehetősége és felelőssége, hogy a kárpátaljai magyarság érdekében a nemzeti szempontokat, így a Tiszamenti járás és a magyar tankerület ügyét is megjelenítse és ezt a csatlakozás feltételül szabja. Szerinte a kormánynak a kezében lévő diplomáciai lehetőségekkel határozottan kell fellépnie a magyar nemzeti érdekek érvényesítése érdekében.

Rétvári Bence, a közigazgatási tárca államtitkára szerint a kárpátaljai magyar kisebbség helyzetének rendezésében akadályt jelent a többmillió ukrán orosz kisebbség is, ezért ez egy komplex belpolitikai probléma Ukrajnában. Elmondta: a kárpátaljai magyar közösség számára a legfőbb nehézségeket a kiszámíthatatlan viszonyok, a betartatlan törvények és a korrupció jelentik, amelyek lehetetlenné teszik az ottani magyar intézmények működését és a hétköznapi életet. Kijelentette, Kárpátalján az ukrán állam semmilyen nemzetiségi vagy egyházi intézményt nem támogat, ezért a magyar kormány nagy figyelmet fordít a magyar intézmények fennmaradásának biztosítására, melynek köszönhetően eddig összesen 75 kárpátaljai magyar oktatási és kulturális intézmény újult meg. Hozzátette, ez a fajta nemzetpolitika meghozta eredményeit, hiszen már egyre többen igyekeznek feltárni magyar kötődéseiket.

Az államtitkár felidézte, hogy Magyarország és Ukrajna között folyamatos a párbeszéd, többek között a vegyes bizottság révén. Kiemelte, a Kárpátalján folyamatosan tapasztalt problémák megoldatlansága miatt először fordult elő a vegyes bizottság történetében, hogy a magyar fél nem írta alá a jegyzőkönyvet a tanácskozásról. Ide tartozik, hogy az ukrán fél a nyelvtörvényt nem tartja be, a közigazgatásban nincsenek arányosan képviselve a magyarok, továbbá a Tiszamenti járás megalakítása mellett szükség lenne egy magyar tankerület létrehozására is. Hangsúlyozta,

Magyarország minden fórumon felvetette és továbbra is fel fogja vetni ezeket a kérdéseket a kárpátaljai magyar közösség érdekében.

Magyarország 2014. évi központi költségvetésének általános vitája

A 2013. október 24-i ülésnapon sor került a **Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat ([T/12415](#)), az Állami Számvevőszék véleménye Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről ([T/12415/2](#)) és a Költségvetési Tanács véleménye a Magyarország 2014. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tervezetéről szóló jelentés ([T/12415/1](#)) együttes általános vitájára, melynek során nemzetpolitikai szempontok is elhangoztak.

Szili Katalin (független) a költségvetési törvényjavaslat vitája során elhangzott felszólalásában kitért arra, hogy a Nemzeti összetartozás bizottság Autonómia albizottságának elnökeként támogatja, hogy a nemzetpolitika támogatásainak legnagyobb tételét az oktatás-nevelési célú támogatások teszik ki. Hozzátette: egyetért a régiók közötti és a régiónkénti támogatási nagyságrendekkel, de úgy véli, fontos hogy egy adott régió belső igényeinek leginkább megfelelő támogatást alakítsanak ki, mellyel kapcsolatosan módosító indítványokat kíván benyújtani a törvényjavaslathoz.

Szávay István (Jobbik) a nemzetpolitikai előirányzatokkal kapcsolatban elmondta, érdemi elmozdulás nincs a korábbi évekhez képest, az egyes sorok stagnálnak, vagy csökkennek, bár az összesített támogatási összegben van némi többlet. Úgy véli, hogy a 2010-ben ígért nemzetpolitikai fordulat ezúttal sem következik be, hiszen továbbra is a magyar állami költségvetés mindössze egy ezrelékét fordítják a külhoni magyarságra. Kijelentette: a Jobbik frakció úgy véli, „a külhoni célokra szánt költségvetési források drasztikus növelésével is ki kell fejezni az anyaország felelősségvállalását az elszakított területeinken élő magyarság irányába”.

Üdvözölte a Trianon Múzeum támogatásának a megjelenését, valamint a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal támogatásának közel 2 milliárd forinttal történt növelését, amely hozzájárul ahhoz, hogy az egyszerűsített honosításban több munkatárs tudjon részt venni, így gyorsabbá és egyszerűbbé váljon az ügyintézés menete.

A Bethlen Gábor Alap kapcsán kiemelte, a Jobbik indokolatlanul nagyra tartja azt a 810 millió forintos előirányzatot, ami a Bethlen Gábor Alap működését érinti, ezért ennek a csökkentését és a fennmaradó összegek nemzetpolitikai célokra való fordítását javasolják.

A Határtalanul-programot illetően kifogásolta, hogy az összeg évek óta változatlan és az ígéretek ellenére három éve nincs érdemi növekedés ezen a soron.

A képviselő javasolta, hogy a nemzeti jelentőségű intézményekre fordítandó összeget növeljék annak érdekében, hogy az intézményhálózatot bővíteni lehessen.

Az oktatás-nevelési támogatások tekintetében érthetetlennek tartja, hogy miért csökkentették az előirányzatot 4,8 milliárd forintra a tavalyi évi 5,5

milliárd forinthez képest, hiszen 2013-ban 700 millió forintos kiegészítésre is szükség volt. Úgy véli, hogy ha a tavalyi előirányzat is kevésnek bizonyult, akkor az igénylők számának várható növekedése mellett ez a támogatás csökkenését jelentheti.

A Nemzetstratégiai Kutatóintézet támogatásáról elmondta: bízik benne, hogy a következő évben már komoly eredményeket is fel tudnak mutatni.

Kijelentette: a külhoni magyarság számára fordított támogatások lényegében nem növekedtek, ezek átláthatósága, felhasználhatósága és nyilvánossága nem erősödött, ezáltal az anyaország anyagi felelősségvállalása nem növekedett megfelelő mértékben. Számos módosító javaslattal próbálunk majd ezen a területen komolyabb eredményeket elérni – tette hozzá a képviselő.

A törvényjavaslat általános vitájához kapcsolódó képviselői felszólalások a 2013. október 25-i ülésnapon folytatódtak:

Demeter Zoltán (Fidesz) szerint a jövő évi költségvetésben nincs olyan terület, amely kisebb összegből gazdálkodhatna, mint idén. Elmondta: az egyházi közgyűjtemények támogatása majdnem a négyszeresére emelkedik, a külhoni magyarság szülőföldön maradását segítő és a szórványban nemzetmegtartó szolgálatot teljesítő egyházi személyek tevékenységét 210 millió forintra növelt összeggel támogatják, az épített örökség védelmére szánt források pedig szintén bővülnek. Hozzátette, a határon túli egyházi köznevelési intézmények fejlesztésének, támogatásának alapvető feladata, hogy a hosszú távú nemzetpolitikai célok megvalósuljanak.

Gaal Gergely (KDNP) hangsúlyozta, hogy a kormány 2010 utáni szimbolikus és gyakorlati politikájában kiemelten jelent meg a magyar nemzet országhatárokon átívelő egységének alapelve. Kijelentette, a 2014-es költségvetés ennek figyelembevételével a Sapientia Egyetem támogatására 1 milliárd forint, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola számára 350 millió forintnyi támogatást kíván elkülöníteni. A határon túli oktatási intézmények, valamint a magyar közösségek közötti kapcsolatfelvétel segítésére a Bethlen Gábor Alap a tavalyi támogatással megegyező 11,5 milliárd forint összeget kap, segítve ezzel az oktatási intézmények nevelési és oktatási tevékenységét, tankönyv- és taneszköz ellátásukat, valamint a hallgatói támogatások biztosítását. A nemzetpolitika szempontjából kiemelt fontosságú programok, partnerek és fejlesztések támogatására a 2014-es költségvetés több mint 4,1 milliárd forintot különít el, 600 millió forinttal többet, mint 2013-ban.

Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik) lesújtónak nevezte, hogy nemzetpolitikai tevékenység támogatására 4,1 milliárd forintot helyeznek kilátásba, javasolta, hogy ezt az összeget 5 milliárd forinttal emeljék meg. Üdvözölte ugyanakkor, hogy a Kárpát-medencei Magyar Jogsegélyszolgálat 50 millió forintos támogatásban részesül. Kiemelte: a nemzetpolitikai, a nemzetstratégiai szempontok maradéktalan érvényesítését kéri a költségvetésben.

Erdély

Lásd a Hét témája rovatban.

Felvidék

Nem nyugszanak a kedélyek Rozsnyón

A rozsnyói gimnázium magyar osztályának tervezett felszámolása viharokat okozott a járásban.

A Magyar Közösség Pártjának (MKP) Rozsnyói járási elnöksége szerint veszélyben forog a rozsnyói gimnáziumban a magyar nyelvű oktatás, amihez Szöllös János, a párt Kassa megyei képviselője is hozzájárult szavazatával. Emiatt a testület október 7-én döntött a politikus visszahívásáról, ám kiderült, hogy határozatuk a szervezet alapszabályába ütközik. Porubán Ferenc járási elnök közölte, hogy az elnökség tudomásul veszi mindezt, ugyanakkor példát kívánnak mutatni, ezért a Járási Elnökség benyújtja a lemondását és járási tisztújító konferenciát hívnak össze. A testület nyilatkozata szerint november 9-én a választók kezébe kerül a döntés, amit mindannyian mérvadónak tartanak. Ennek értelmében rámutattak, a november 16-i tisztújító konferenciának a megyei választások eredményéből kell kiindulnia, a választók szándékai szerint kell alakulnia az MKP járási vezetésének is, hiszen „az itt élő emberek megmaradása a legfontosabb és őket kell képviselni”.

Mint ismert, a Kassa Megyei Önkormányzat általános érvényű rendeletet fogadott el a kerületi középiskolák osztályainak számáról, melyet a magyar, MKP-s és most-hidas képviselők is megszavaztak. E szerint a rozsnyói gimnáziumban kétségessé válhat a magyar oktatás folytonossága, míg Kassán kettőről egyre csökkenhet a Márai Sándor Alapiskola és Gimnázium magyar nyelven oktató első osztályainak száma.

Forrás: www.hirek.sk

Délvidék

A szerb parlament elnöke szerint nem politikai okból lopták el a szabadkai szobrot

Nebojša Stefanović házelnök is részt vett az 1956-os forradalom emlékére a belgrádi magyar nagykövetségen október 22-én tartott ünnepi fogadáson, ahol újságírói kérdésre a szoborlopásról is nyilatkozott. A szerb parlament elnöke szerint nem politikai okból lopták el az 1944/45-ös áldozatok emlékére állított Vergődő madár nevű szobrot a szabadkai Zentai úti temetőből, véleménye szerint haszonszerzésből elkövetett bűncselekmény történt. Emellett reményét fejezte ki, hogy az illetékes hatóságok mindent megtesznek az elkövetők felkutatása érdekében. A politikus méltatta a szerb–magyar kapcsolatok fejlődését is. Ezzel összefüggésben kiemelte a gazdasági együttműködés fejlesztésének a fontosságát.

Forrás: Magyar Szó

MNT: Készüljön kataszter a vajdasági magyarság köztéri szobrairól, emlékhelyeiről!

Az eset kapcsán a vajdasági Magyar Nemzeti Tanács kezdeményezi, hogy készüljön teljes kataszter a vajdasági magyarság köztéri szobrairól, emlékhelyeiről és azok valós állapotáról, valamint hogy a kataszter alapján hatékonyabbá váljon ezek felügyelete és gondozása is.

A vajdasági magyarok regisztrálnak a leginkább a jövő évi választásokra

Több mint 12 ezer választási regisztrációs kérelem érkezett Magyarország szabadkai főkonzulátusára, ezzel számarányukhoz képest eddig ők regisztráltak a legtöbben a jövő évi magyarországi választásokra.

A formanyomtatványok kitöltésében a főkonzulátus munkatársai mellett a VMSZ mintegy 700 aktivistája is segít, illetve ha igény van rá, el is juttatják a regisztrációs lapokat a főkonzulátusra, ahonnan a Nemzeti Választási Irodához továbbítják azokat.

Korsós Tamás főkonzul a sajtónak nyilatkozva elmondta, a legfontosabb az, hogy a honosítási okiratban és a lakcímkártyán szereplő adatokat pontosan másolják át a formanyomtatványra, és mindig az adott ország nyelvén adják meg az értesítési címet. A választásokon csak a választói névjegyzéken szereplők választhatnak, a Nemzeti Választási Iroda számikra egy információs nyomtatványt, valamint a szavazó ívet fogja elküldeni.

Kárpátalja

20 éves a beregszászi magyar színház

A Kárpátaljai Megyei Magyar Drámai Színház fennállásának 20. évfordulója jegyében október 21-én Beregszászra látogatott és színpadra lépett a Nemzeti Színház társulata is.

A színészek a *Vitéz lélek* című darabbal köszöntötték a helyi magyar kulturális életben kivételes fontossággal bíró intézmény születésnapját. Az esemény különlegességét emelte, hogy *Vidnyánszky Attila*, az előadás rendezője és a Nemzeti Színház főigazgatója egyúttal a beregszászi teátrum alapító főrendezője volt, illetve több színész pályája is a beregszászi színházból indult. A bemutatót követő ünnepségen a főigazgató hangsúlyozta, milyen nagy boldogságot jelent számukra, hogy vissza tudtak térni Beregszászba játszani: „nem akarjuk elfelejteni, hogy honnan indultunk, ide jövünk mindig haza, s ezért tartottam nagyon fontosnak, hogy a Nemzeti Színházban született első előadásommal, a *Vitéz lélekkel* ünnepeljük az *Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház*³ születésnapját”. *Vidnyánszky Attila* egyúttal köszönetet mondott mindazoknak, akik szebbé, komfortosabbá tették a színházat, és további sikeres működést kívánt a társulatnak, a nézőknek pedig azt, hogy a továbbiakban is tartsanak ki a színház mellett.

Az ünnepi előadás kapcsán *Brenzovics László*, a KMKSZ alelnöke is felszólalt: elmondta, hogy a Nemzeti Színház előadásában csodálatos példázatot láthattak arról, hogyan lehet a semmiből hittel, kitartással

³ Egykor ezen a néven alapították az intézményt, ám sokan még ma is így nevezik.

felépíteni, újraépíteni valamit, amit párhuzamba állított a beregszászi magyar színház példájával, amit ugyancsak a semmiből építettek fel hittel, kitartással. A politikus megjegyezte, hogy a színház épületét Magyarország Külügyminisztériuma és a Kárpátaljai Megyei Tanács támogatásával a közelmúltban részlegesen felújították.

Az előadást és az ünnepséget követően a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola fogadást adott az évforduló, illetve a Nemzeti Színház művészeinek tiszteletére.

Muravidék

Sürgős ülést tartott a Nemzetiségi Bizottság

A szlovén országgyűlés Nemzetiségi Bizottságának október 18-i ülésén a Nemzetiségi Hivatalra vonatkozó költségvetés-csökkentési tervekről, a nemzetiségi választói névjegyzékről és a kisebbségek tudományos tevékenységeiről tárgyaltak.

A szlovén kormány javaslata szerint a 2014-es pótköltségvetésben 7,5 %-kal, míg a 2015-ös költségvetésben mintegy 9,4 %-kal csökken a Nemzetiségi Hivatal támogatása. Ez pedig közvetlenül hat a nemzetiségi közösségek és a nemzetiségi média finanszírozására.

A nemzetiségi képviselőcsoport ez ügyben október 4-én levélben fordult *Alenka Bratušek* miniszterelnökhöz, melyben arra emlékeztették, hogy a tervezett csökkentés ellentétben áll azokkal a tárgyalásokkal, megbeszélésekkel, ígéretekkel, álláspontokkal, amelyeket közösen beszéltek meg. A támogatás csökkenése ugyanis olyan jelentős elvonásokkal járna, ami nagyon komoly következményekkel járna a nemzetiségnél, mind a közintézményeknél, mind a szakintézményeknél. *Göncz László* a szlovéniai magyarság képviselője már ekkor elmondta, hogy módosító javaslatot fognak benyújtani, javasolva a 2013-as finanszírozás szintjének megtartását.

Göncz László, aki egyben a bizottságot vezető elnök is, az ülésen is felvázolta, hogy a tervezett csökkentés gondokat okoz majd a kisebbségi önkormányzatokban, illetve a Nemzetiségi Hivatalon keresztül támogatást kapó intézetekben is, valamint hogy egyértelműen szembemegy a kormány korábbi ígéréteivel, miszerint a kisebbségek költségvetésében nem lesznek megszorítások. A képviselő kifejtette: a kultúra területén valamivel jobb a helyzet, itt csak 1%-os csökkentést terveznek – de nem szabad elfeledni, hogy nemrégiben ez a terület már elszenvedett egy 8%-os megszorítást –, illetve a költségvetésben nem terveznek csökkentést az oktatás területén sem. *Göncz László* mellett *Roberto Battelli* olasz nemzetiségi képviselő is drasztikus vágásról beszélt. Abban is egyezett a véleményük, hogy hozzá kell tenni, hogy a kisebbségi önkormányzatok, intézmények költségvetései már évek óta be vannak fagyasztva, ami nominális csökkenést ugyan nem, de reálcsökkenést mindenképpen jelent.

Tamara Vonta kisebbségéért felelős államtitkár, a Nemzetiségi Hivatal vezetője ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a 2014-re tervezett 7,5 %-os csökkentést eredményként tekinti, mivel a kiindulópont 16 % volt. Véleménye szerint az érintett kisebbségi szervezeteknél van ennyi tartalék. Egyben hozzátette, a Nemzetiségi Hivatal 7,5 %-os csökkentésének belső

szétoosztásáról még nincs döntés, ezt a költségvetés elfogadása után készítik el az érintett önkormányzatok, intézetek bevonásával. A 2015-ös csökkentéshez csak annyit tett hozzá: ez még csak tervezet, amely valószínűleg módosulni fog.

Ezt követően az olasz és magyar kisebbségi önkormányzatok, intézmények képviselői szólaltak fel, akik egyhangúlag nemtetszésüket fejezték ki a tervezett csökkentéssel kapcsolatban. Hozzászólásaikban példák alapján vázolták, hogy mivel járna a csökkentés. A Muravidéki Magyar Önkormányzati Nemzeti Közösség képviselőjében *Halász Albert* szólalt fel a támogatáscsökkentés ellen. A bizottsági tagok közül az ellenzéki tagok egyértelműen a kisebbségek mellett, a csökkentés ellen érveltek, míg a kormánypárti bizottsági tagok zöme mellette érvelt. Véleményük szerint nem örülnek a megszorításnak, de az állam érdeke jelenleg ezt követeli. A bizottság végül 5:3 arányban úgy döntött, nem támogatja a tervezett csökkentést és módosító javaslatot nyújt be a kormánynak.

A folytatásban a választói névjegyzékről szóló törvénytervezet azon cikkelyeit vitatta meg a bizottság, amelyek a nemzetiségi választói névjegyzékre és az erre való felkerüléshez szükséges feltételekre vonatkoznak. A magyar és az olasz nemzeti közösségnek leginkább a nemzetiségi választói névjegyzékre felkerülés szempontjaival, illetve törvénybe iktatásával kapcsolatosan különbözik az álláspontja, így a bizottság arról nem hozott határozatot. Az olasz és a magyar kisebbség között ugyanis él egy megállapodás, miszerint csak konszenzusos megoldásokat támogatnak.

Végül a bizottság meghallgatta a Kisebbségkutató Intézet vezetőjének beszámolóját az olasz és a magyar kisebbség tudományos tevékenységeinek szervezettségéről, de arról határozatot nem hozott.

Forrás: www.nepujzag.net

A HÉT TÉMÁJA

A Székelyek Nagy Menetelése

A székelyek vasárnapra meghirdetett nagy menetelésével a Székely Nemzeti Tanács és a szervezésben partner és támogató RMDSZ, az Erdélyi Magyar Néppárt, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács, a Magyar Polgári Párt az egységes, autonóm Székelyföld iránti elkötelezettségüknek kívántak nyomatékot adni. Berecktól Kökösig, a Bákót Brassóval összekötő 11-es országút 53 kilométeres székelyföldi szakaszán, amely Gábor Áron szülőhelyét is összeköti elestének helyszínével, 14 településről vagy gyülekezési pontból indultak menetoszlopok a szomszédos települések felé. Az így kialakult élőláncban a legalább 120 ezer székelyföldi résztvevőhöz számarányukat tekintve jelképesen csatlakoztak magyarországi menetelők és a Kárpát-medence kisebbségi magyar közösségeinek képviselői is. Minden magyarországi politikai erő támogatta a rendezvényt a DK kivételével.

A román kormány régió-átalakítási terveivel dacoló és a külön autonóm Székelyföld régió megalakításáért küzdő résztvevők jelenlétükkel az SZNT által megfogalmazott, követeléseiket tartalmazó [kiáltványt](#) is elfogadták.

A menetelésen résztvevők számára a települések templomaiban magtartott ökumenikus istentiszteletek után rádióon közvetítették az erdélyi magyar közéleti szereplők üzeneteit:

Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács elnöke felolvasta a petíciót, miszerint a székelyek, valamint a velük szolidarizáló erdélyi és Kárpát-medencei magyarok, ismerve a nagyvilág magyar közösségeinek támogató megnyilvánulásait, megerősítik a gyergyóditrói nemzetgyűlésen kinyilvánított történelmi igényüket, élni akarnak az önrendelkezés jogával és e jog alapján követelik Székelyföld államon belüli önkormányzását.

Kelemen Hunor RMDSZ-elnök: „a közösségi akaratot kívánjuk fölmutatni; azt, hogy Székelyföldért, Székelyföld jövőjéért egységesen tudunk dolgozni, egységesen tudunk föllépni, és egységesen tudjuk építeni a mi otthonunkat, a mi Szülőföldünket... Mi azt szeretnénk, azt kívánjuk, hogy olyan autonómiánk legyen, amikor a mi dolgainkról mi magunk döntünk. Az autonómia nem azt jelenti, hogy mi valakitől elveszünk valamit, hanem azt, hogy valakiért valamit teszünk. A mi autonómia-törekvéseinkkel, a mi céljainkkal nem kívánunk senkit megfosztani semmitől, sem romántól sem magyartól, senkitől nem veszünk el tulajdont, döntést, jogot. Viszont azt kérjük, hogy mi, székely emberek, erdélyi magyar emberek a mi dolgainkról mi magunk dönthessünk!”

Toró T. Tibor, az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) elnöke: „...és igent kiáltani saját kipróbált és hasznos rendünkre: az autonóm Székelyföldre. Mert tudjuk: az autonómia a megoldás. Üzenjük: nem lesz béke és nyugalom e tájon addig, amíg szabadságunkat, közösségi jogainkat és közölük a legfontosabbat, a Székelyföld autonómiáját el nem érvük. Nem tántorít el minket az sem, ha Bukarest hivatalnoki packázással vagy büntetéssel akar megfélemlíteni...”

Tőkés László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT) elnöke: „Oda jutunk mi a saját hazánkban, Erdélyországban, hogy azért kelljen menetelnünk, amit eleink biztosítottak a románoknak Hátszeg vidékén, a szászoknak Szászföldön, a székelyeknek, amíg aztán meg nem csorbultak a jogok a későbbiekben.”

Bíró Zsolt, a Magyar Polgári Párt (MPP) elnöke: „A székelység nem akar kiszolgáltatottságban és alárendeltségben élni, és soha nem mond le ’ösi jussáról’, az autonómiáról. Trianon óta a székelységnek folyamatos román asszimilációs törekvéssel kell szembenéznie, és megmaradása érdekében ezt a folyamatot meg kell állítania.”

A Mensura Transylvanica szerkesztett elemzése

Nézőpontok

Az esemény kapcsán érdemes annak újszerűségét kiemelni. Szakított ugyanis azzal a gyakorlattal, hogy a városok utcáira, tereire gyűjtik össze az embereket, és ez mindenképpen pozitívum, hiszen a tüntetések előbb-utóbb óhatatlanul unalmassá, megszokottá, érdektelenné válnak – olvasható a *Mensura Transylvanica* erdélyi politikaelemző intézet elemzésében. Egy ilyen, látványos akció azonban alkalmas arra, hogy felrázza az embereket, hogy több polgárt bírjon rá a részvételre, mintha csak egy egyszerű utcai megmozdulásról lenne szó. Arról nem is beszélve, hogy a követelések címzettjei, illetve a román média is nagyobb eséllyel figyel fel rá – ami ezúttal be is igazolódott – tették hozzá.

Sikerült tömeget mutatni

Az elemzők szerint a demonstráció abból a szempontból mindenképpen beteljesítette a hozzá fűzött reményeket, hogy tömeget tudott felmutatni, hogy jelezte a bukaresti hatalomnak: az önrendelkezés nem csupán néhány magyar politikus vesszőparipája, hanem az erdélyi és partiumi magyar közösség jelentős részének valós igénye. Emellett azért is fontos, mert az összes, egyébként egymással hadakozó romániai magyar politikai alakulatot fel tudta sorakoztatni az ügy mellett. „Ezúttal az időpontválasztás is szerencsés volt, nem szorította háttérbe más, a bukaresti sajtó érdeklődésére inkább számot tartó rendezvény, mint 2012-ben a Székely Mikó Kollégium visszaállamosítása ellen Sepsiszentgyörgyön szervezett, Az Igazság Napja nevű tüntetést...ennek nyomán a román hírcsatornák kiemelt hírként, a nap eseményeként tálták a megmozdulást, ami már önmagában eredmény – olvasható az elemzésben.

Megpróbálták lejáratni

Más kérdés, hogy a hírtelevíziók jelentős része megpróbálta lejáratni a rendezvényt. Egyrészt azzal, hogy megkísérelték elbagatellizálni azt, mondván, hogy százezres nagyságrend helyett csupán 15 ezer résztvevő volt jelen – ez a tényekkel köszönő viszonyban sem nagyon levő információ amúgy a csendőrségtől származik –, másrészt pedig azáltal, hogy kevés kivétellel jórészt olyan szélsőséges román politikusokat szólaltattak meg, akik kapcsán egyértelműen tudni lehet, hogy a székely menetre használt legendyhebb jellemzésük az „alkotmányellenes”, valamint „az ország egységes

nemzetállamisága elleni merénylet” lesz – állapította meg az erdélyi politikaelemző központ.

A nap során legtöbbet szereplő román politikussá Bogdan Diaconu, a kormányzó Szociáldemokrata Párt szélsőségesen nacionalista képviselője vált, aki rendszerint semmilyen konkrét politikai vagy gazdasági kérdéshez nem szól hozzá, politikusi tevékenysége gyakorlatilag kizárólag a magyarellenes nyilatkozatokban merül ki. Pozitívumként értékeli ugyanakkor, hogy olyan hírcsatorna is akadt, amely megpróbált objektívan tájékoztatni az eseményről, így a valós célokról is értesülhettek a román nézők.

Román sajtóvélemények

A liberális kötődésű Adevarul cikke szerint – eltekintve attól, hogy a menetelést az SZNT kezdeményezte és valamennyi erdélyi magyar politikai szervezet felkarolta – az RMDSZ szégyenletes kudarcának minősítette, hogy a „hivatalos” számok messze elmaradtak a szervezők várakozásaitól.

A szerző szerint a nacionalista jelszavak nem kenderhetik el azt, hogy az utóbbi két évtizedben a törvényhozásban és különböző bukaresti kormányzatokban részt vevő RMDSZ nem tudta kiemelni a székelységet a szegénységből, a szövetség vezetői pedig szerinte csak akkor „hangoskodnak” az autonómia-jelszavakkal, amikor ellenzékben vannak, de „nagy csendben vannak”, amikor hozzáférnek a közpénzekhez.

Megjegyzendő, hogy a román híradások a rendőrség által „becsült” 15 ezres számot veszik alapul.

Ugyancsak az Adevarul nem létező autonómiái címmel közölt összeállítást a témát kutató újságírók írásaiból, rávilágítva, hogy bár autonómiaügyben nincsenek kötelező érvényű európai szabványok, igenis működnek Európában etnikai alapon szervezett területi autonómiák. Egyebek mellett a dél-tiroli, a katalán, a baszk és a finnországi példát ismertette a szerző kiemeli, hogy a különböző jogköröket biztosító területi autonómiáknak éppen az a sajátosságuk, hogy egy területre, nem pedig egy etnikai közösségre vonatkoznak, még akkor is, ha határain belül egy bizonyos etnikum többséget alkot.

A jobboldali Romania Libera arról írt, hogy a székelyek menetelése jelentős külföldi támogatásban részesült. A szerző szerint 29 autóbussz hozott magyarországi „turistákat” a demonstrációra. A cikkíró tudni véli, hogy a Székelyföldnek autonómiát követelő tüntetés Oroszország támogatását is élvezte, amely szerinte egy erődemonstrációt akart tartani a román hatóságoknak, mivel Romániában hétfőn kezdődnek az amerikai rakétabajzs kiépítésének munkálatai.

Ellenséges demonstráció?

Romániával és a román nemzettel szembeni ellenséges politikai erődemonstrációnak minősítette a székelyföldi románok nevében

fellépő egyik civil szervezet a Székelyek Nagy Menetelése elnevezésű megmozdulást. A Maros, Hargita és Kovászna megyei románok civil fóruma nevű szervezet hétfőn közleményben fejtette ki álláspontját a székelyek vasárnapi tömegmegmozdulásáról. A civil szervezet álláspontja szerint minden felszólalásból kitűnt, hogy a résztvevők nemcsak a központi politikai hatalmat tekintik ellenségnek, hanem „mindent, ami román”, és szerintük az autonómia valódi célja az, hogy a régiót megtisztítsák a románoktól.

Még elszántabbak lehetnek

Az elemzőközpont szerint a román politikum amúgy a várható módon reagált – Diaconu mellett a másik kormánypárt, a Nemzeti Liberális Párt elnöke, Crin Antonescu is azt vizionálta, hogy valakik „enklávét” akarnak az ország közepén létrehozni. Az ellenzéki Demokrata-Liberális Párt vezető politikusa, Anca Boagiu pedig Victor Ponta kormányfő nyakába próbálta varrni a megmozdulást, mondván: a tüntetés annak nyomán jöhetett létre, hogy a miniszterelnök Koszovó elismerésének a lehetőségéről nyilatkozott.

Ezek a reakciók nem meglepőek, hiszen a román pártok körében megszokott gyakorlatnak számít, hogy magyarellenes nyilatkozatokkal próbálnak szimpatizánsokat szerezni. Ezen nyilatkozatokkal azonban tulajdonképpen még jó szolgálatot is tesznek az önrendelkezés ügyének, hiszen csak még elszántabbá teszik az autonómia követelőit – olvasható az elemzésben.

Nemzetközi figyelem kell

Fontos célpont a nemzetközi közvélemény megnyerése is, ezért az is pozitív eredményeket hoz, ha az ilyen rendezvények szervezésekor a külföldi sajtó képviselőivel is fölvelték a kapcsolatot. Az önrendelkezés ügyének ugyanis még akkor is segíthet, ha bekerül a nemzetközi köztudatba, ha az Európai Bizottság visszautasította az illetékességét a kisebbségi ügyek uniós szintű rendezését célzó kezdeményezést. Ezáltal ugyanis fölkelthető a nemzetközi közvélemény rokonszenve az ügy iránt, ami megfelelő nyomásgyakorló eszköz lehet mind a bukaresti, mind a brüsszeli illetékesekkel szemben – olvasható az elemzésben.

Az Európai Népek Föderális Uniója (FUEN) is támogatásáról biztosította a menetelést. A FUEN vezetői rámutattak: Európa minden őshonos nemzeti kisebbségét megilleti az önrendelkezés joga, és a romániai magyarság – Európa legnagyobb, egy országban élő nemzeti kisebbsége – hosszú ideje kinyilvánította igényét Székelyföld területi autonómiája és a kulturális autonómia iránt. Hozzá tették: az autonómia a legtöbb esetben súlyos történelmi örökséget rendezett, és kivívása több évtizedbe telt, de azóta bebizonyosodott, hogy az autonómia erősítette a közösségeket, valamint a régiók és autonóm területek kohézióját.

Mindent összevetve tehát a székely menet alapvetően jól sikerült akciónak tekinthető. Az önrendelkezés szempontjából pozitív hozadéka lehetnek, ha a jövőben megrendezendő autonómia-megmozdulások is hasonló, újszerű és formabontó módon nyilvánulnak meg. Legalább ennyire fontos azonban az is, hogy továbbra is teljes körű, összpárti támogatást élvezzen minden, az autonómiát célzó kezdeményezés – zárul az elemzés.

Törvénytervezet

Az RMDSZ törvénytervezetet készít Székelyföld területi autonómiájáról – jelentette ki hétfőn Borbély László RMDSZ-alelnök a Székelyek Nagy Menetelésével kapcsolatban adott interjújában. Borbély hangsúlyozta, hogy a vasárnapi nagy menetelés a magyar közösség szolidaritását mutatta meg. Hozzátette, hogy az RMDSZ két hónap alatt befejezi a Székelyföld területi autonómiájára vonatkozó törvénytervezetét. „Dél-Tirolban és Finnországban pozitív példák vannak, amelyeket át lehet venni, de mindez a többség politikai akaratától függ” – mondta Borbély.

Magyar kormányvélemény

Németh Zsolt, a Külügyminisztérium parlamenti államtitkára szerint a vasárnapi Székelyek Nagy Menetelésének legfontosabb üzenete az, hogy Székelyföld és a székelyek léteznek. A magyar kormány a székelyeket és valamennyi határon túli magyart támogatja – mondta a politikus hétfő reggel a Kossuth rádió 180 perc című műsorában.

Emlékeztetett arra, hogy az elmúlt időszakban egyre erőteljesebben bontakozott ki a történelmi, kulturális, szociológiai, filozófiai, ismeretelméleti vita arról a kérdéstről, hogy van-e egyáltalán Székelyföld. Ez a szokatlan, meglepő megmozdulás, amelyen 120 ezer ember alkotott [53 kilométeres menetoszlopot](#), erre a vitára adott csattanós választ: a székelyek léteznek – hangsúlyozta Németh.

A kormány feladata, hogy a székelyeket, az erdélyi magyarokat és a határon túli magyarokat együttérzéséről biztosítsa, támogassa őket – mondta. A közigazgatási átalakítással kapcsolatban pedig a kormánynak egyértelművé kell tennie, hogy természetesen Románia dönt a területi felosztásáról, de figyelembe kell vennie az Európa Tanács kisebbségi keretegyezményét, amely szerint nem lehet hátrányosan megváltoztatni a közigazgatási területek átalakításakor a kisebbségek etnikai arányát.

Székelyföld legyen önálló fejlesztési régió, legyen önálló közigazgatási egység, és induljon párbeszéd a román kormányzat és az erdélyi magyarok képviselői között – fejtette ki a sajtónak Németh Zsolt külügyi államtitkár megjegyezve: „ne számítson arra a román kormányzat, hogy az erdélyi magyarok letesznek erről”.

Az államtitkár szerint, ha az elmúlt időszakban és a székelyek menetelésén tanúsított egységet fenn tudják tartani az erdélyi magyar politika résztvevői, akkor van reális remény arra, hogy [eredményt lehet elérni](#).

Szolidaritás-tüntetések

Magyarország

A Román Királyság és Erdély egyesülését kimondó Gyulafehérvári nyilatkozatnak a nemzeti önrendelkezést garantáló harmadik pontját idézte fel vasárnap a román nagykövetség előtt mondott beszédében mintegy 5000 ember előtt *Bayer Zsolt* újságíró. Elmondta: az 1918-as nyilatkozatban teljes nemzeti szabadságot ígértek a Romániában élő népeknek. Elmondta: a

székelység Európa egyetlen nagyobb etnikai közössége, amely nem rendelkezik autonómiával. Márpedig ami más etnikai közösségeknek jár Európában, az a székelységnek is jár.

György-Mózes Árpád, a Székelyföldért Társaság elnöke szerint a román kormány régiósítási törekvései elérték, hogy a székely nép öntudata erősebb, mint valaha. A székely autonómia gondolatának ellenségeit „magunk közül is ki kell” szűrni.

Bencze Izabella, a Civil Összefogás Fórum (CÖF) alapítója és szóvivője bejelentette, hogy a fórum petíció átadására készül az Európai Unió és a román kormány számára. Azt üzenik a román kormánynak, hogy az autonómia nem ördögtől való, ha egyetértésben, gyűlölködés nélkül hozzák létre, az aranyat ér nemcsak az ott élőknek, hanem az azt jóváhagyó államnak is. A magyar nemzet gyakorolni fogja székely testvérei sorsa felett Istentől kapott védhatalmi jogát, minden törvényes és békés eszközt megtalálnak a székely megyék eltörlésének megakadályozására, hogy elérjék az etnikai alapú székely területi autonómia létrejöttét. Ez a jog nem jelent belpolitikába való beavatkozást.

Kárpát-medence

A felvidéki Magyar Közösség Pártja (MKP) nagyszabású aláírásgyűjtő akciót szervezett a székelyek küzdelmének támogatására. Dunaszerdahelyen, Párkányban, Rimaszombatban és Szomotoron néhány óra alatt több százan írták alá a jelképes kezdeményezés íveit, ezzel is jelezve, hogy az erdélyiek „nincsenek egyedül az önrendelkezésért folytatott küzdelemben, valamint azt is, hogy az autonómia jogos igény a felvidéki magyarság számára is” – fogalmazott *Berényi József*, az MKP elnöke.

A felvidéki magyar ifjúsági szervezetek is szolidaritásukat fejezték ki a székely autonómia-törekvések mellett. A Via Nova ICS és a Diákhálózat egyaránt Pozsonyban tartott demonstrációt a Székelyek Nagy Menetelésének napján. A tüntetők maguk is meneteléssel bizonyították szolidaritásukat: a román nagykövetség épülete elé vonultak, ahol a székely követeléseket tartalmazó dokumentumot továbbították a diplomáciai képviselőnek. A Diákhálózat aktivistái vasárnap hajnalra ugyancsak a nagykövetséghez szerveztek tiltakozó akciót. A civilek 400 gyertyából álló kompozíciót helyeztek el az épület előtt, amely a kék-arany-ezüst színekben pompázó székely zászlót formálta meg.

A bácskatorpolyai Kray-kastély melletti téren tartották meg a Vajdasági Magyarok Demokratikus Közössége (VMDK) által szervezett szimpátiatüntetést a Délvidéken. A mintegy 100 fő részvételével megtartott eseményre meghívták az összes vajdasági magyar pártot, egyedül a VMSZ képviselői nem jöttek el.

Csonka Áron, a VMDK elnöke hangsúlyozta, hogy a székelyek harca a mi harcunk is, a problémák megoldását pedig az autonómiában kell keresni. „Mi is székelyek vagyunk, hiszen hasonló gondjaink vannak, mint székely nemzetársainknak – mondta.

Matuska Márton, a VMDP vezetőségi tagja arról szólt, hogy az ottani magyarság már 1990-ben megfogalmazta autonómia igényét, a megvalósítása viszont még mindig várat magára.

Rácz Szabó László, a Magyar Polgári Szövetség elnöke felszólalásában elmondta, az autonómia kérdése létkérdés a magyarság szempontjából, hiszen az elvándorlás és az asszimiláció annyira felgyorsult, hogy ha sürgősen nem teszünk valamit a megállítása érdekében, a fennmaradásunk is kérdéses. Elmondta, hogy a kiállítás a székelyek mellett, azt jelenti, hogy önmagunkért állunk ki.

László Bálint, a Magyar Remény Mozgalom elnöke természetes dolognak nevezte, hogy támogatni kell a székelyek autonómia-törekvéseit. Kedvező körülményeknek nevezte a Szerbia és Koszovó közötti megállapodás létrejöttét, valamint, hogy az anyaországnak vétőjoga lehet Szerbia EU-csatlakozásának előkészítése során.

Erdmann Ferenc, a Magyar Egység Párt alelnöke kiemelte, ahhoz hogy otthon érezzék magukat a Délvidéken, ugyanolyan jogok kellenek, mint a többségi nemzetnek.

A VMSZ [közleményben](#) biztosította támogatásáról a demonstrációt, a romániai magyar civil szervezeteket és pártokat, a szervezőket és minden magyar embert, aki részt vesz a figyelmet az önrendelkezés fontosságára felhívó étlánc kialakításában.

A kárpátaljai magyarok Beregszászon tartottak szimpátiatüntetést a Székelyek Nagy Menetelése előtt. A KMKSZ által szervezett megmozdulásra Ungvárról és a beregszászi járásból mintegy ötven demonstráló érkezett. A tüntetők végigvonultak Beregszász főterén és elénekelték a magyar, valamint a székely himnuszt, így fejezve ki szolidaritásukat az erdélyi magyarság autonómia-törekvései iránt.

Diaszpóra

Clevelandben a helyi magyarok egyik rádiója, a Bocskai Rádió szervezett szolidaritási tüntetést. A rádió főszerkesztője az MTI-nek elmondta, hogy a megmozdulást azért rendezték a Szent Imre-templom előtt, mert a városban nincs román külképviselet. A tüntetők a transzparenszerekre írt jelmondatokkal is tiltakoztak az ellen, hogy a román kormány „fel akarja darabolni Székelyföldet”.

Kanadában Ottawában és Torontóban vonultak demonstrálók a román külképviselet elé. Az Amerikai Egyesült Államokban Washingtonban, a Fehér Háznál gyűltek össze és két órán át tartó élő láncsal hívták fel a figyelmet arra, hogy az amerikai fővárosban élő magyarok is támogatásukról biztosítják az erdélyi magyarokat.

A Svédországi Magyarok Országos Szövetsége Stockholmban szervezett megmozdulást, amelyen ott voltak a Svédországi Magyar Protestáns Egyházi Közösség vasárnapi ökumenikus istentiszteletének résztvevői is. A mintegy kilencven felvonuló a román nagykövetség előtt fejezte ki tiltakozását a tervezett közigazgatási átszervezés miatt, és petíciót adtak át a román nagykövetségnek.

Stuttgartban a Hunnia Baráti Kör szervezett szolidaritás-tüntetést, amelyen 300-an vettek részt. Bécsben, Londonban és Brüsszelben is nagy létszámú megmozdulásra került sor.

Az Székely Nemzeti Tanács értékelése

Százötvenezer ember vett részt a [székelyek menetelésén](#) – jelentette ki hétfőn Izsák Balázs. Az SZNT elnöke marosvásárhelyi sajtótájékoztatóján értékelte ki a vasárnapi demonstrációt, megköszönte a résztvevőknek a támogatást, illetve a partnerszervezeteknek a szervezési munkát.

„Célunk az összefüggő menetoszlop kialakítása volt Kőkös és Bereck között. Ezt megvalósítottuk” – fogalmazott Izsák Balázs. Hozzátette, az útvonal két helyszínén megszakadt az élőlánc, míg máshol tömöttebb volt. „Egyértelmű, hogy a menetelés sikeres volt és hogy ezt március 10-én, Marosvásárhelyen alapoztuk meg. Izsák elmondta, megismétlik a kormányhoz intézett kérést, hogy tárgyalhassanak a székely autonómiáról. Mint mondta, az SZNT-nek tíz év alatt nem sikerült elérni az autonómiát, „de nem is gondolta senki, hogy az tíz év alatt megvalósítható”, viszont sikerült közelebb érni az önrendelkezéshez: megkerülhetetlenné vált a román és magyar politikusok számára a kérdés, megteremtették az autonómia-törekvés mozgalmi hátterét, tömegbázisát a Székelyföldön” – szögezte le. „Október 27-e óta megváltozott valami, mert most már nem mondhatja Bukarest, hogy a székely autonómia-törekvés csak néhány politikus álma. Ehhez kell viszonyulnia mindenkinek. Megváltozott a világ bennünk is. Ha vannak is kételkedő hangok, akik kudarcot emlegettek, a közösség önbizalma megerősödött, és elérkezett az idő a fellépésre, az erők, az erkölcsi kapacitás mozgósítására” – mondta az SZNT vezetője, hozzátéve, hogy ez a küzdelem erőszakmentes marad.

KITEKINTŐ A KÖVETKEZŐ KÉT HÉTRE

2013. október 28 – november 15.

November 4. 10:00

Nemzetpolitikai Alapismeretek c. kötet bemutatója – a Nemzeti Közszolgálati Egyetem és a Nemzetpolitikai Kutatóintézet szervezésében

A kötetet bemutatja:

Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes

Kis Norbert NKE továbbképzési és nemzetközi rektorhelyettes

Répás Zsuzsanna nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár

Kántor Zoltán igazgató, NPKI, a kötet szerkesztője

Helyszín: NKE Zrínyi Terem (1101 Bp., Hungária krt. 9-11.)